

Р199Г140212

ДО ЗОРЕ.

I.

ПОПЕВКА О ПОБѢДИ НА ГРАОВЦУ.

II.

О БОМБАРДИРАНОЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Спѣвао

Никола Мусулинъ,
учитель.

Издао трошкомъ своимъ

Савва Ж. Обрадовићъ,
изъ великогъ Градишта.

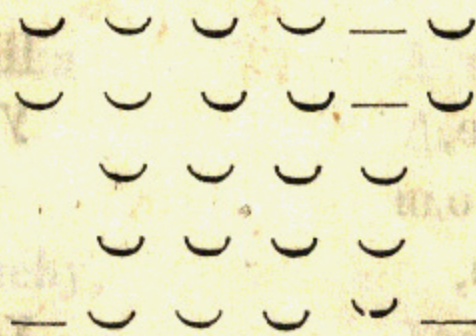
Мин. Сп. 652359

I.

ПОБѢДА НАДЪ ТУРЦИМА

одржана 1. Мая 1858. године на Граовцу.

Текъ мѣсець изађе
 Диванъ къ цару дође,
 Иште беду
 И побѣду,
 Хей море до зоре.

Падиша хазрети
 Твоіой сили прети,
 Князь Данило
 Црне горе,
 Хей море до зоре.

Даниль диже раю
 Да харачъ не даю,
 Нѣму рая
 Харачъ дае,
 Хей море до зоре.

Тебе рая неће
 Већъ къ нѣму окреће,
 Све Граово
 Данилово,
 Хей море до зоре.

Кадъ саслуша Султанъ
 Што му каза Диванъ,
 Срдит' неше
 К' булли веће,
 Хей море до зоре.

Већъ виче чаушу:
 Зови Кадри-нашу,
 Нека дође
 К' мени ође,
 Хей море до зоре.

Кадри-паша дође
Смърно к' руци пође,
Султанъ не да
Већ га гледа,
Хей море до зоре.

Айде слуго чабукъ *)
Узми пашу Ферикъ,
И топова
За Граова,
Хей море до зоре.

Скупи у булюке
Мусломане Турке,
Моремъ броди
Па њй води,
Хей море до зоре.

Айде тамо к' моме
Комшии доброме,
С' пашомъ Ферикъ
У Дубровникъ,
Хей море до зоре.

Ти научи раю
Нека харачъ даю,
А Данила
Окуй ми га,
Хей море до зоре.

Кадъ саслуша паша
Што рече падиша,
Скочи брже
Саблю трже,
Хей море до зоре.

*) Брзо.

Опрема се дивно,
Узе благо силно,
Войску яку
И опаку,
Хей море до зоре.

Јоштъ мѣсецъ не зађе
Паша креће лађе,
А Данило
Пије вино
Црне горе до зоре.

Шестъ већъ дана прође
У Дубровникъ дође,
Войску шалъ
Купи роблъ,
Хей море до зоре.

Сунце гле одскаче,
Сиротиня плаче,
Крозъ плачъ зове
Витезове
Црне горе до зоре.

Кадъ виђе Данило
Не беше му мило
Па повика
Брата Мирка,
Хей брате до зоре.

Брже войску скупляй
Шњом Граовцу ступай,
Србе брани
Турке дави,
Хей брате до зоре.

Кадъ разумѣ Мирко
Што му Данилъ реко,
К' себи зове
Витезове
Црне горе до зоре.

Войводе, серларе,
Войске поглаваре,
Опремайте
Войскомъ хайте,
Хей браћо до зоре.

Ерѣ су Турци дошли
У Граово зашли,
Нашу браћу
Подъ мачъ мећу,
Хей браћо до зоре.

Крећу се войводе
Племена слободе,
А Данило
Пиє вино
Црне горе до зоре.

Сунце жарко зађе
Мирко с' войскомъ пође,
Узъ планине
На Ровине,
Хей брате до зоре.

Зора осванула
Войска починула,
На средњаци
Црногорци
Хей браћо до зоре.

Кадъ виђеше Турци
Да су Црногорци,
Топе пале
И кумбаре,
Хей море до зоре.

Предъ шанце изліећу
Изъ толова мећу,
Да уплаше
Чете наше,
Хей море до зоре.

А войводе гледе
Да Турке побѣде,
Црногорци
Као вуци,
Хей браћо до зоре.

Ерѣ Срби незнаду
Да праве параду,
Већъ по пољу
Турке колю,
Хей брате до зоре.

Турке обколише,
Шанце прескочише,
Колю, бію
И крвь лію,
Хей турску до зоре.

Кадъ то виђе паша
У средъ войске за'ша
Служећъ дину
Онъ погину,
Хей море до зоре.

Алах! Турци вичу,
Аманъ раіо! плачу,
Едилеръ *)
И крклеръ *)
Хей море до зоре.

Са вр'а Ивреника
Стража невольника
Свакогъ часа
Шилъ гласа,
Хей море до зоре.

У Стамболъ Султану

Нѣговомъ дивану,

Већъ недише,

Турчинъ више,

На Граовцу до зоре.

*) Чиновн Анђела.

Спѣвана на Цетинію 1. Мая 1861.

II.

О БОМБАРДИРАНЮ ВАРОШИ БЕОГРАДА

5. Юнія 1862.

У Стамболу граду
Турци Мухамеду,
Барякъ дижу
Байрамъ лижу,
Хей море до зоре.

Султанъ у цаміи
У светой Софіи,
Коранъ гледа
Мухамеда,
Хей море до зоре.

Нѣму диванъ служи
Михайла тужи,
И нѣгове
Витезове.
Хей море до зоре.

Азрети падиша
Тебе већъ неслуша,
Србски княже
Михайло,
Хей море до зоре.

У средъ Београда
Турски дин већъ страда,
У градъ трчу
Аманъ вичу,
Хей море до зоре.

Срби ій тераю
На градъ нападаю,
Динъ разгоне
На све стране,
Хей море до зоре.

Варошь освоише
Капів срушише,
Што е наше
Све узеше,
Хей море до зоре.

А на другој страни
Газіе*) тамани,
Кнезь Николе
Црне горе,
Хей море до зоре.

*) Юнаке.

Ако с' Срби сложе
Ка' што бити може,
Тежко дину
У Медину,
Хей быће до зоре.

Кадъ саслуша Султагъ
Што му каза диванъ,
Коранъ врже
Саблю трже,
Хей море до зоре.

Онъ срдито виче
Да телеграфъ туче,
Аширъ паша
Слуго наша,
Хей море до зоре.

Искупи низаме
И све мусломане,
Па са града
Изненада,
Хей море до зоре.

Србе нападайте,
Амана недайте,
Михаила
Погубите,
Хей море до зоре.

Кадъ саслуша паша
Што рече падиша,
Скочи брже
Чибукъ врже,
Хей море до зоре.

Онъ срдито виче
Јдне Турке туче,
Да ударе
На кауре,
Хей море до зоре.

Па топове вуку
И Београдъ туку,
Тутунъ пуше
Варошъ руше,
Хей море до зоре.

Срби соколови
Ка' люти лафови,
Пушке праше
Турке плаше,
Хей море до зоре.

На градъ нападаю
За беденъ фатаю,
За кумбаре
Ништъ немаре,
Хей Срби до зоре.

Па с' помоћу Бога
По два по три друга,
Гоне Труке
На булюке,
Хей море до зоре.

Влайковићу Ђока
С' неколико момка,
Са жандари
И бећари,
Хей брате до зоре.

Ноћъ є тавна крила
На землю спустила,
Србе крив
Кол'ко їй є,
Хей Боже до зоре.

Христићъ Ника гледи
Србима беседи,
Чувайте се
Недайте се,
Хей браћо до зоре.

Онъ Илю виче
Ситну књигу пише,
Па ю шилъ
Брже болъ,
Хей брате до зоре.

Беломъ Шабцу граду
Землѣ господару,
Князу милу
Михаилу,
Хей княже до зоре.

На Турке се жали
И у књиги вели,
Турци руше
Куће наше,
Хей княже до зоре.

Кадъ чу Михаило
Не беше му мило,
Књигу гледа
Заповеда,
Хей децо до зоре.

Зовите ми мога
Цукића вернога,
Па му каже
И налаже,
Хей брате до зоре.

Да се ствари стежу
И да конѣ прежу,
Да тераю
И хитаю,
Хей брже до зоре.

Да на пароброду
Спѣше Београду,
Да укроте
Турке клете,
Хей море до зоре,

Текъ заплави зора
Михаилъ кодъ двора,
Власть узима
Надъ Србима,
Хей брате до зоре.

Па народу явля
Да се сваки справля,
У име Божѣ
На оружѣ,
Хей браћо до зоре.

Да се чете купе
И да гоне Турке,
Изъ Србіє
До Азіє,
Хей море до зоре,

На гласъ Михаила
Србія се дигла,
Свакій хити
Боя бити,
Хей с' Турци до зоре.

Юштъ къ томе Хорвати
Срби одабрати —
Сви Бугари
И Мађари,
Хей брате до зоре.

Свакій Србинъ каже
Све што жели княже,
Сви желимо
И велимо,
Хей брате до зоре.

Кадъ виђоше лале *)
Срби да с' не шале
Свуда трчу
Аманъ вичу,
Хей море до зоре.

Стране силе гледи
Потайно беседе,
Прекрой мапи
У Европи.
Хей быће до зоре.

Парламенте купе
У говоръ да ступе,
Србе нуде
На погодбе,
Хей море до зоре.

*) Турски министри.

Нѣини заступници
Турски заштитници,
Пеню свое
Чадорове,
Хей море до зоре.

На Калемегдану
Граду за одбрану,
Дижу знаке
И баряке,
Хей море до зоре.

Моле Михаила
Да не да Србима,
Градъ рушити,
Турке бити,
Хей море до зоре.

Юштъ к' томе говоре
Лягу да оборе,
Аширъ паша
С' ума саша,
Хей море до зоре.

А свѣтую цара
Ако жели мира,
Да ерлів
Изъ Србіе,
Хей Турке до зоре.

Крене куда знаде
Да Србима даде,
Градъ Ужицу
Соколь тицу,
Хей море до зоре.

Кадъ падиша виђе
Да му друго ніє,
Онъ уздише
Ферманъ пише,
Хей море до зоре.

Сиръ Булверу дав
Юштъ му наручує
Да га носи,
Княза проси,
Хей море до зоре.

Да недиже раю
И нечини кавгу,
Даћу, вели,
Све што жели,
Хей море до зоре.

А на другу страну
Скадру на Бояну,
Другій пише
А уздише
Хей море до зоре.

Своему муширу,
Омеру везиру,
Да се мири
Са каури
Хей брже до зоре.

Срби браћо мила
Вама песма мала,
Мени снаша
Пуна чаша,
Хей браћо до зоре.

Пѣвачъ Ника вели
И Србима жели,
Да се боре
Да оборе
Све душмане до зоре.

Спѣвана у великомъ Градишту на св. Архангела
Михаила 1862.

Р 19 Ср I 10.1

У Земуњу.

Књигонечатњомъ I. К. Сопрона, 1863.

